

med en Haardnakkethed, som forbavser ham, fastholder den Opiattelse, at den finansielle Misère alene skyldes de Militærlove, der ere blevne gennemførte i 1909. Maa jeg dertil sige, at den Opiattelse er overhovedet ikke bleven udtalt fra vor Side, saa vi kunne følgelig ikke med Haardnakkethed have fastholdt den. Det, vi sagde under sidste Valgkamp, var noget ganske andet. Det var dette, at hvis disse Militærlove skulde opretholdes, hvis vi skulde bevare en militær Ordning af den Karakter, som vi nu havde, vilde der komme nye Skattepaalæg paa mellem 15 og 20 Mill. Kr. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem i dette Øjeblik vil benægte, at den Tale, vi førte forud for Valgdagen, har været fuldkommen berettiget.

Men dernæst vendte det ærede Medlem tilbage til Aarene 1906—07 og gav sig til at trække Tal fra og lægge Tal sammen i den Periode for at komme til det Resultat, at vi vilde have stillet Statskassen 11 Mill. Kr. daarligere, end den er nu. Men det ærede Medlems Tale hvilede paa skrøbelig Grund. Det ærede Medlem tog Toldlovsbetænkningen og de Ændringsforslag, som vare stilledes af det radikale Venstres Repræsentant i 1906—07, og saa sagde han: Vedkommende Repræsentant har stillet Forslag, som, hvis de vare blevne gennemførte, vilde have bragt Indtægterne endnu $5\frac{3}{4}$ Mill. nedad. Men dertil er dog at sige, at det radikale Venstres Repræsentant i Kommissionen den Gang udtrykkelig gjorde opmærksom paa, meget stærkt fremhævede, at hvis man nedsatte Beskyttelsestolden og paa adskillige Punkter ogsaa Finans-tolden, vilde dette medføre et forøget Forbrug og som Følge deraf ingenlunde bringe en tilsvarende Nedgang. De $5\frac{3}{4}$ Mill. vare jo ikke en Beregning af, hvad der sandsynligvis vilde blive Nedgang, nej, det var en af disse ganske skematiske Beregninger, som man anstillede da, hvor man gik ud fra et Gennemsnitsbudget fra 1902—06. Paa Grundlag af Tallene fra disse Aar regnede man rent mekanisk ud, hvad det saa vilde blive. Det er højest sandsynligt, at hvis vi vare komne til at gøre Forsøget, vilde det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) have faaet fuldkommen Ret i, at i de Tilfælde, hvor man satte Toldsatserne ned for bestemte betydningsfulde Varer, vilde det ikke have bragt færre Penge ind i Statskassen, men i nogle Tilfælde maaske adskilligt flere, i hvert Fald ikke en saadan Nedgang, som var beregnet. Det synes mig, at Erfarungen taler for det ærede Medlem fra Sakskøbing i saa Henseende. Ærede

Medlemmer ville mindes, at Tolden paa Manufakturvarer i sin Tid nedsattes ved den Lov, der blev gennemført. Det var beregnet, at den skulde være saadant noget som 700,000 Kr. i alt. Ser man nu paa, hvad Resultatet er blevet, er det dette, at i de Aar efter Toldlovens Gennemførelse, hvorfor der foreligger Opgørelse, staa Manufakturvarerne med samme Indtægt som før Toldloven, Nedgangen er ikke kommen. De Ændringer, der ere skete i Satserne, ere opvejede gennem en større Indførsel. Jeg tror derfor ikke, man kan tale om de $5\frac{3}{4}$ Mill. som et Tal, i hvilket der er Hold.

Saa fremhævede det ærede Medlem, at man fra det radikale Venstres Side havde bekæmpet Stempelafgiften af Vin, og hvad der stod i Forbindelse dermed, og siden Forskæringsafgiften, og han regnede os nogle Millioner til Last paa denne Konto. Dertil vil jeg sige, at man den Gang fra det radikale Venstres Side i Folketinget stillede en Dagsorden, hvori man udtrykkelig udtalte, at man ikke vilde gaa ind paa en Stempelskat af den Karakter, men at man derimod var villig til ad anden Vej at være med til en Kompensation for et Beløb af den Art, som maatte findes fornødent, og man føjede til, at man opfordrede den højtærede Finansminister til at stille et saadant Forslag. Og da det det følgende Aar drejede sig om Forskæringsafgiften og Tillægsafgiften, saa gik man ikke imod den, men undlod at stemme ved Afstemningen derover, og jeg tør føje til, at det Aar stod man anderledes med Hensyn til selve Toldsatserne, idet man, da man saa, at Kompensationen ikke antoges at blive saa rigelig som beregnet Aaret før, ikke krævede saa stor Nedgang, som man det foregaaende Aar havde krævet.

Saa nævnedes det ærede Medlem, at man fra det radikale Venstres Side havde været imod den Takstforhøjelse for Jernbane- og Postvæsen, som blev foreslaaet samtidig med Lønningstforhøjelsen. Det var det Punkt, hvor det ærede Medlem, synes jeg, nærmest havde Ret, men helt nøjagtigt var det heller ikke, da for en Del Portoforhøjelsen accepteredes fra det radikale Venstres Side, medens man satte sig imod det andet. Dernæst fik det ærede Medlem sin næste Million paa den Maade, at han tog vort Forslag om, at der skulde anvendes 1 Million mere til Oprettelse af selvstændige Husmandsbrug, et Forslag, som jeg tror var forstandigt, fordi jeg tror, det er en af de nyttigste Maader, hvorpaa man kan anvende Penge i Danmark, den at fremme de selvstændige Husmandsbrug. Men i hvert Tilfælde er det